

PAMIATKY & MÚZEÁ

Revue pre kultúrne dedičstvo

Notes

Šport a totality – história ako varovanie i svedectvo

V priestoroch Slovenského olympijského a športového múzea v Bratislave sa 14. októbra 2025 uskutočnila odborná konferencia *Šport a totality*, ktorú zorganizoval Ústav pamäti národa (ÚPN) v spolupráci so Slovenským olympijským a športovým výborom. Podujatie prinieslo devätnásť odborných príspevkov historikov a športových odborníkov zo Slovenska i Česka. Účastníkov konferencie na úvod privítali predseda správnej rady ÚPN Jerguš Sivoš a výkonný riaditeľ Slovenského olympijského a športového výboru Gábor Ásványi. Vo vystúpeniach oboch zaznela myšlienka, že šport sa v totalitných režimoch stal nielen priestorom pre výkon a úspech, ale aj ideologické zneužívanie a prežívanie osobných tragédií. „Je dôležité nezabúdať na minulosť a naprávať krivdy, ktoré sa odohrali v rokoch neslobody. Dotkli sa aj mnohých športovcov,“ zdôraznil Jerguš Sivoš. Gábor Ásványi doplnil, že: „Šport spája ľudí, ale v čase totality bol často nástrojom propagandy. Dnes je našou povinnosťou chrániť jeho hodnoty – slobodu, férovosť a česťnosť.“

Dubaj – vízie pre budúcnosť našich múzeí?

O 27. Generálnej konferencii ICOM v Dubaji 11. – 17. novembra 2025 a jej priebehu písal už bývalý predseda Slovenského komitétu ICOM Dalibor Mikulík v štvrtom minuloročnom čísle revue *Pamiatky a múzeá*. Zatiaľ čo mnohé múzeá a galérie v strednej a východnej Európe zvädzajú zápas o prežitie, kvôli nedostatku financií, politikárčeniu a zasahovaniu do ich identity a smerovania, v Dubaji som mala možnosť vidieť a spoznať svet s maximálnou podporou kultúry a jej prezentácie. Podujatie bolo pestrou paletou prednášok a diskusií panelov. Jedna zo sekcií sa venovala budúcnosti vo svetle digitálnych technológií. Jej posolstvom bola myš-

Program podujatia bol rozdelený do piatich tematických blokov: *Slovenský šport v období rokov 1939 – 1989, Medzinárodné športové súťaže, Emigrácie československých športovcov, Šport a štátna bezpečnosť* a záverečný blok *Rôzne*. Rečníci sa venovali vývoju športu počas totalitných režimov, zneužívaniu športu na propagandistické účely a konkrétnym osudom športovcov, ktorí boli sledovaní, trestaní alebo prinútení emigrovať. Nechýbali ani pohľady na úlohu Banskobystrického športového klubu v SNP, problematiku falošného amaterizmu v socialistickom športe či štátno-bezpečnostné pozadie spartakiád.

Významnú pozornosť pútal blok venovaný emigrácii športovcov. K najpočetnejšej skupine športovcov – emigrantov z bývalého Československa patrili hokejisti. Súčasťou konferencie boli aj príspevky o aktivitách Štátnej bezpečnosti v oblasti športu, o súdnych procesoch so športovcami i o ideologickej kontrole športového prostredia. Prednášajúci vo svojich príspevkoch analyzovali, ako sa šport stával súčasťou mocenského

ho systému a ako sa v ňom odrážali dobové politické tlaky. A keďže v športe sa socialistický blok mohol, na rozdiel od iných spoločenských či hospodárskych sfér, porovnávať so zvyškom sveta a súťažiť o prestíž, tento mocenský tlak bol mimoriadne silný. Špeciálnym hosťom podujatia bola hokejová legenda Jozef Golonka. V diskusii priblížil vlastné skúsenosti s obmedzeniami, ktorým čelil počas totality – od zásahov komunistických funkcionárov až po komplikovaný odchod do zahraničia cez agentúru Pragosport. Emotívne si zaspomínal aj na pamätný zápas Československa so Sovietskym zväzom na ZOH 1968 v Grenobli a MS 1969 v Štokholme.

Konferencia *Šport a totality* ukázala, že dejiny športu nie sú len o rekordoch a víťazstvách, ale aj o odvahe, morálke a slobode. Pripomenula, že aj šport sa stal súčasťou zápasu o ľudskú dôstojnosť v časoch, keď sa osobná integrita neraz merala schopnosťou odolať tlaku ideológie.

Viliam Karácsony
karacsony@olympic.sk

lienka, že múzeá sa nemôžu spoliehať len na ochranu a kurátorstvo, musia formovať vlastný vývoj experimentovaním s metódami, ktoré budúci generá-

ciám ponúknu možnosti aktívne sa zapojiť do budovania kultúry, definovania vlastnej identity a kolektívnej pamäti. V príspevkoch zaznelo, že budúcnosť

múzeí a kultúrneho dedičstva nemá byť len digitálna a inovatívna, ale aj participatívna, etická a zameraná na človeka. Evita Goettsch z Holandska hovorila o tom, ako môžu dizajn a vznikajúce technológie ovplyvniť spôsob ľudského vnímania umenia. Uzma Rizvi, archeologička z Pratt Institute (USA) sa prioritne zaoberá témou dekolonizácie archeologickej lokality zapísanej na Zoznam svetového dedičstva UNESCO Mohendžo-Daro v provincii Sindh v Pakistane. Je to jedno z najstarších miest na svete, postavené okolo 2500 pred n. l. Mimoriadny úspech mala prezentácia Majeda Al Mansoor z Múzea budúcnosti (Museum of the Future) v Dubaji, ktoré bolo otvorené 22. februára 2022. Zameriava sa na inovácie, udržateľnosť, moderné technológie (rozšírená realita), s dôrazom na ekologický prístup k životnému prostrediu, prácu s mládežou. Na mnohých poschodiach múzeum využíva umelú inteligenciu a moderné technológie. Pomáhajú vytvárať vzrušujúce, interaktívne zážitky, ktoré nabádajú divákov, aby si kládli otázky o budúcnosti ľudí, miest, spoločností a života na Zemi, ako aj vo vesmíre. Inovatívny dizajn múzejného výťahu odráža myšlienku komerčného cestovania vesmírom a predstavuje návštevníkom vzrušujúci koncept jeho návštevy v blízkej budúcnosti.

Múzeum ponúka návštevníkom päť výstav. Na najvyššom poschodí sa ocitnú na vesmírnej stanici OSS Hope (Nádej), ktorá predstavuje útočisko vo vesmíre, umožňuje zažiť vlastné príbehy, keď sa návštevník pridáva ku komunite a dozvedá sa, aký by mohol byť život na palube obrovskej vesmírnej stanice v roku 2071. O poschodie nižšie v tzv. The Heal Institute (Liečebný ústav) pripravilo múzeum úplne novú projekciu bujného tropického dažďového pralesa. Les je digitálnou rekonštrukciou skutočnej časti amazonského dažďového pralesa v Leticii v Kolumbii a zobrazuje ekosystém s bezkonkurenčným realizmom. Simulátor ekosystému pralesa pomáha lepšie pochopiť prírodu a našu zodpovednosť voči nej. Viac ako 2 400 digitalizovaných druhov rastlín a živočíchov prezentovaných v sklených trubiciach je efektne osvetlených farebnými žiarivkami. O každom organizme sa návštevník pomocou skenovacieho mechanizmu môže dozvedieť viac. Archív predstavuje ohromnú biodiverzitu dažďového pralesa.

Na ďalšom nižšom podlaží sa návštevník ocitne v časti Al Waha, prostredí, ktoré stimuluje ľudské zmysly a poskytuje priestor zameraný na zdravie, kde sa návštevník môže odpútať od technológií a obnoviť duševnú rovnováhu. Je to wellness centrum budúcnosti, zamerané na zmysly človeka a jeho duchovno, kde napríklad vďaka terapii pohybom opäť získa prirodzený rytmus a rovnováhu svojho elektromagnetického poľa. Expozícia s názvom Zajtrajšok dnes vedie návštevníka k úvahám o tom, ako pomocou technológií možno pristúpiť k riešeniu spoločenských a environmentálnych výziev. Predstavuje koncepty, prototypy a produkty z oblasti odpadového hospodárstva, životného prostredia a potravinovej bezpečnosti, poľnohospodárstva a územného plánovania. Môžeme sa ponoriť do futuristickej predstavy o Dubaji v roku 2088 s mrakodrapmi siahajúcimi do výšky viac ako jeden kilometer, medzi ktoré lietajú autá. Aerotaxí ako exponát je už realitou, tento rok začne prevážať návštevníkov priamo z dubajského letiska do centra. Pre deti do desiatok rokov je určené poschodie s názvom Hr-

dinovia budúcnosti. Povzbudzuje mladé mysle k objavovaniu nových vecí o sebe a okolitom svete, prostredníctvom vzdelávacích a zábavných aktivít podporujúcich zvedavosť, kreativitu, sebavedomie, komunikačné schopnosti a spoluprácu. Múzeum je tiež platformou na vystavovanie a testovanie inovácií popredných svetových technologických spoločností. Je to miesto pre partnerstvá s univerzitami, medzinárodnými výskumnými ústavmi, kurzmi pokročilého výskumu a špecializovanými workshopmi.

Múzeum budúcnosti nie je o vystavených exponátoch, je o zážitkoch, ktoré si každý návštevník odnesie v spomienkach. Samotné múzeum zaujme pozornosť svojou vonkajšou štruktúrou, tvarom ľudského oka, ktoré symbolizuje predstavovanú budúcnosť, prázdnota v jeho strede vyjadruje neznáme, všetko to, čo ľudstvo ešte v budúcnosti objaví. Architektúra od Killa Design čnie do výšky 77 metrov, prstenec pokrýva vyše tisíc kompozitných oceľových platní. Arabská kaligrafia na kovovej fasáde je zreteľná počas dňa a žiari aj v noci.

Reprezentuje zlatý vek arabského sveta, obdobia, v ktorom bola arabčina jazykom vedy, matematiky a geografie. Za štyri roky od svojho vzniku, vstúpili do Múzea budúcnosti štyri milióny návštevníkov a inštitúcia je nielen jedinečnou architektonickou ikonou, ale aj živým priestorom pre participovanie na predstavách o budúcnosti a jej formovaní v inšpiratívnom prostredí, ktoré oslavuje ľudskú myseľ, jeho predsta-

vivosť a schopnosť adaptovať sa. Ďalšou inšpirujúcou prednáškou bolo vystúpenie Lisy Sasakiovej z washingtonského Smithsonianovho inštitútu (USA). Svojím vystúpením vzbudila pozornosť, keď upozornila na zasahovanie Bieleho domu do jej fungovania v súvislosti s prípravami na nadchádzajúce oslavy 250. výročia Dňa nezávislosti. Zdôraznila, že múzeá, galérie a národné parky sa stávajú novodobým bojiskom kul-

túrnej vojny, predstavujúcej konflikt v spoločnosti kvôli odlišným hodnotám, presvedčeniam a praktikám. Ako negatíva vníma polarizáciu spoločnosti, narušanie dôvery v inštitúcie a posilňovanie konfliktov typu „my verzus oni“. Inštitút deklaruje úmysel zostať nezávislou vedeckou inštitúciou, ktorá dokáže uvažovať o témach súvisiacich s demokraciou a obdobím vojny za nezávislosť, zapojí sa do regionálnej spolupráce a národnej osvetovej činnosti a inšpiruje mladú generáciu spoznávať minulosť a mať víziu budúcnosti na ďalšie viac ako dve storočia. V 90. rokoch som mala možnosť byť na výskumnej stáži v Smithsonianovom inštitúte. Pre mňa to bola inštitúcia budúcnosti, o akej sme mohli len snívať. Bola som vo Washingtone aj minulý rok, navštívila som vysnívané múzeá Indiánov a Afroameričanov. Amerika urobila za posledných 25 rokov veľký skok, ale mám obavy, že boj za nezávislosť ešte neskončil. Slovenský komitét ICOM organizuje v máji 2026 medzinárodnú konferenciu s príznačným názvom *Múzeá v čase neistoty* v Trenčíne, Európskom hlavnom meste kultúry 2026. Okrem slovenských účastníkov sa prihlásili s príspevkami aj múzejníci z Poľska, Česka, Maďarska, Rakúska a prezidentka ICOM Europe Juliette Raoulová Duvalová. Verím, že sa nám podarí nadviazať dialóg so susednými krajinami a spoločne nájsť riešenia, pre ktoré sme našli veľa inšpirácie práve v Dubaji.

Margaréta Musilová

margareta.musilova07@gmail.com

ÚLUV – Nekončící příběh

28. novembra 2025 sa v brnianskom Moravskom zemskom múzeu (MZM) – Dietrichsteinovskom paláci konala vernisáž výstavy *ÚLUV – Nekončící příběh*, kde ju verejnosť môže navštíviť do 14. júna 2026. Ústredí ľudové umelécké výroby (ÚLUV) v Čechách zaniklo v roku 1995. V kolektívnej pamäti aktérov – pracovníčok a pracovníkov, ako aj širšej verejnosti, pretrval étos tejto inštitúcie až do súčasnosti a jej historický i kultúrny význam sa tak premietli do konceptu výstavy. Výstavu pripravila Hana Dvořáková, dlhoročná kurátorka fondov a vedúca Etnografického ústavu Moravského zemského múzea. Nad výstavou prevzal záštitu hajtman Juhomoravského kraja a výstavu a vydanie katalógu k nej podporil Juhomoravský

kraj, štatutárne mesto Brno a Ministerstvo kultúry Českej republiky. Katalóg rovnomennej výstavy je obsahovo bohatý a pútavý aj graficky a k dispozícii bol aj na vernisáži. Súčasťou podujatia bola aj prehliadka dobových odevných modelov, ktoré predviedli niekdajšie slávne modelky ÚLUV-u (napr. K. Bartošová), ako aj dizajnérske stvárnených odevov, ktoré – inšpirované tradičnou ľudovou kultúrou – navrhli, spracovali a predviedli študentky a študenti Strednej školy umenia a dizajnu v Brne. Výstava a katalóg sú tiež výsledkom spolupráce súčasných i bývalých pracovníkov a pracovníčok ÚLUV-u a slovenského ÚLUV-u. Inštitúcia sa rodila v československom rámci, keď vznikla na základe prezidentského dekrétu z 27. októbra 1945 č. 110/45 Z. z. o organizácii ľudovej umeleckej výroby. Podrobne sa jej histórii venuje nová obsiahla publikácia ÚLUV 1945 – 1989 (2025). Takmer tri desiatky príspevkov a bohatá fotografická dokumentácia ilustrujú, že inštitúcia sa nemalou mierou podieľala na formovaní životného štýlu mnohých občanov Československa predovšetkým v oblasti bytovej a odevnej kultúry. Na Slovensku aktuálne prebieha výstava *Jedna inšpirácia, dve cesty*, prístupná v Galérii ÚLUV v Bratislave do 29. mája 2026.

To, že v Čechách ÚLUV zanikol v roku 1995, by sa mohlo javiť ako komplikácia pri príprave výstavy. Vďaka prezieravému konaniu zakladateľa Etnografického ústavu MZM Ludvíka Kunza, ktorý ho viedol v rokoch 1949 – 1982 a v 60. rokoch podnietil cieľnú muzealizáciu výrobného programu ÚLUV-u, ako aj vďaka účelovej dotácii ministerstva kultúry v roku 1972 pre vznik zbierkového fondu na báze ľudových umeleckých remesiel, sa etnografický ústav stal v tom čase jediným etnografickým múzejným pracoviskom v Čechách a na Morave, ktoré systematicky získavalo a spracovávalo predmety a dáta dokumentujúce štrukturálne zmeny ľudovej umeleckej výroby. Posledná evidencia prírastkov je z 30. decembra 1989 a zbierka obsahuje viac ako 1 200 zbierkových predmetov. Po zániku ÚLUV-u v roku 1995 to boli zase bývalí pracovníci a spolupracovníci (napr. B. Minaříková, J. Džadžil), ktorí sa podieľali na záchrane predmetov a rozšírení zbierkového fondu približujúceho produkciu ÚLUV-u. Aj expozícia Etnografického ústavu MZM z roku 2022 *Tradičná kultúra na Morave v zrkadle času* v časti *Tradičná kultúra ako zdroj inšpirácie* predstavuje činnosť ÚLUV-u. Výtvarne pôsobivo pripravená brnianska výstava ponúka návštevníkovi in-

formácie o českom/moravskom ÚLUV-e a predstavuje početné predmety viacerých materiálových skupín – drevo, kov, hlina, tkaniny, prírodné pletivá, sklo, perleť. Autorka výborne použila slučku filmových dokumentov a osobných výpovedí bývalých pracovníkov a spolupracovníkov ÚLUV-u. Špeciálnou súčasťou výstavy je aj priestor pre rôzne aktivity venované deťom, kreslenie, ručné práce (tkanie, vyšívanie, kreslenie, tvorba blahoželania s použitím modrotlačce) či na vyplnenie ankety najmä dospelými návštevníkmi, ktorí môžu sprostredkovať ako si spomínajú na ÚLUV a na jeho predajne Krásná jizba. Môžu sa zapojiť aj do interaktívnej AR hry, v ktorej pomocou rozšírenej reality hľadajú indicie a plnia úlohy spojené s tradičnými remeslami.

Výstava i katalóg prezentujú, že brniansky zbierkový fond a sprievodné dáta na jednej strane uchovávajú pamäť ÚLUV-u ako významnej kultúrnej inštitúcie, sú však zároveň inšpiratívnu a komplexnou bázou pre súčasných dizajnérov.

Hana Hlôšková
anna.hloskova@uniba.sk

Projekt PRISM v boji proti nezákonnému obchodovaniu s kultúrnym dedičstvom

Koncom novembra 2025 Slovenský komitét ICOM vydal tlačovú správu o svojej účasti v projekte PRISM, zameranom na boj proti nezákonnému obchodovaniu s kultúrnym dedičstvom. PRISM je skratkou anglických kľúčových slov prevencia (Prevention), výskum (Research), vyšetrovanie (Investigation) a bezpečnosť (Security) v múzeách. Práve na tieto oblasti sa v rokoch 2025 – 2027 zameria projekt iniciovaný oddelením ochrany kultúrneho dedičstva Medzinárodnej rady múzeí a galérií (ICOM) v Paríži. Logo projektu má evokovať priesvitnosť a transparentnosť skla, farebné spektrum reprezentuje bohatú rôznorodosť kultúrnej krajiny Európy.

Projekt je financovaný Generálnym riaditeľstvom Európskej komisie pre vzdelávanie, mládež, šport a kultúru (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture) a združuje národné

komitety ICOM v Estónsku, Litve, Lotyšsku, Maďarsku, na Slovensku a Ukrajine, ako aj Národné historické múzeum Rumunska v Bukurešti (Muzeul Național de Istorie a României). Jeho cieľom je vyvinúť operačné nástroje, ktoré umožnia lepšie pochopiť fenomén nezákonného obchodovania s kultúrnymi statkami v Európe, a prispieť k jeho prevencii. Prvé stretnutie riešiteľov sa konalo 21. februára 2025. Sophie Delepierre, vedúca oddelenia pre ochranu kultúrneho dedičstva na medzinárodnom sekretariáte ICOM v Paríži a hlavná koordinátorka projektu, predstavila projekt aj na 27. Generálnej konferencii ICOM v Dubaji. Práve tam bola podpí-

saná dohoda o spolupráci medzi organizáciami ICOM a Interpol. Slovenský komitét ICOM bude do novembra 2026 viesť a koordinovať niekoľko aktivít na Slovensku, v spolupráci so Slovenským komitétom Modrého štítu a Slovenskou archeologickou spoločnosťou pri Slovenskej akadémii vied. Do spolupráce budú zapojení odborníci z múzeí, galérií, pamiatkových úradov, hasičského a záchranného zboru, krízového manažmentu a ďalších inštitúcií. Výstupom projektu bude internetová platforma, ktorá by mala pomôcť vytvoriť „manuál“ o tom, ako chrániť zbierkové predmety pred krádežou, ako s nimi správne zaobchádzať a manipulovať

v prípade prírodnej katastrofy, vojny alebo ozbrojeného konfliktu. Prinesie aj audiovizuálny obsah, ktorý formou animovaných videí a rozhovorov s odborníkmi sprostredkuje zrozumiteľné odporúčania, ako vhodne postupovať pri záchrane kultúrneho dedičstva. Na internetovej platforme budú sústredené platné právne normy a zákony týkajúce sa ochrany pamiatok, ako aj príklady dobrej praxe. Slovenská internetová platforma sa prepojí s anglickou stránkou projektu (International Observatory on Illicit Trafficking in Cultural Goods) a bude ju možné aktualizovať aj po jeho ukončení. ICOM Slovensko bude implementovať projekt v súlade s hodnotami, ktoré presadzuje, a to: ochrana kultúrneho dedičstva, mier a zmierenie, medzinárodná solidarita, kultúrna a náboženská rozmanitosť, vzdelávanie a budovanie kapacít, sociálna súdržnosť a mierové spolunažívanie, udržateľný miestny rozvoj a rodová rovnosť.

Informácie o spustení projektu boli súčasťou prednášky M. Musilovej, predsedníčky Slovenského komitétu ICOM na Valnom zhromaždení občianskeho združenia Modrý štít Slovensko, ktoré sa uskutočnilo 9. decembra 2025 v priestoroch SNM – Historického múzea na Bratislavskom hrade. Doplnila ich prednáška P. Bistáka z odboru archeológie a E. Makarovej z referátu svetového kultúrneho dedičstva Pamiatkového úradu Slovenskej republiky (PÚ SR) o návrate odcudzenej bronzovej šálky typu Jenišovice-Kirkendrup z Rakúska na Slovensko. Mnohé archeologické lokality boli v priebehu posledných troch desaťročí doslova vyplienené hľadačmi pokladov, používajúcimi detektory kovov. Aj keď neexistujú presné štatistiky, z publikovaných zdrojov a kuloárnych informácií je možné odhadnúť, že v súkromných zbierkach na Slovensku a v zahraničí skončili prostredníctvom čierneho trhu desiatky tisíc nelegálne získaných uni-

kátnych archeologických nálezov nevyčísliteľnej hodnoty. Len v ojedinelých prípadoch sa podarí ukradnuté nálezy vypátrať a vrátiť do krajiny pôvodu. Vďaka odborníkom z rakúskeho Spolkového pamiatkového úradu (Bundesdenkmalamt) a následnej spolupráci polície, Interpolu, Ministerstva kultúry SR, Úradu policajného pridelenca na Veľvyslanectve SR vo Viedni a PÚ SR sa tak stalo. Šálka bola na Slovensko vrátená koncom roka 2025. Situácia s vykrádaním archeologických nálezísk sa v posledných rokoch na Slovensku zhoršila najmä po zverejnení lidarových máp. Viaceré inštitúcie preto v posledných rokoch vykonávajú vo viacerých častiach Slovenska záchranné archeologické výskumy ohrozených lokalít, na ktorých spolupracujú desiatky dobrovoľníkov. Bez nich by systematický výskum zahŕňajúci odborné vyzdvihnutie nálezov a dokumentáciu nálezových okolností nebol možný.

Zapojením do projektu PRISM Slovenský komitét ICOM potvrdzuje svoj záväzok chrániť kultúrne dedičstvo a zvyšovať povedomie slovenskej verejnosti o dôležitosti ochrany kultúrnych statkov pred nezákonným obchodovaním.

Margaréta Musilová

margareta.musilova07@gmail.com

Peter Bisták

peter.bistak@pamiatky.gov.sk

Z Florencie do Bratislavy a ďalej...

Florenca, Firenze. Najúžasnejšie európske mesto plné umenia. Kde inde, ak nie tu, mohol vzniknúť nápad realizovať *Festival Internazionale del Cinema di Archeologia Arte Ambiente*. Bolo to v roku 2018 a v marci 2025 sa uskutočnil už jeho siedmy ročník. Program podujatia je bohato navštevovaný divákmi rôzneho veku. Spája ich chuť spoznať vlastné, ale aj cudzie dejiny. Zoznámia sa s prácou vedúcou k ich odhaľovaniu a spoznávajú osobnosti, ktoré ju vykonávajú. Túžia objavovať neznáme a nepoznané príbehy i nové a vyvíjajúce sa formy ich skúmania. Festival expandoval aj do ďalších talianskych miest i do zahraničia. V roku 2023 sa uskutočnil prvý ročník podujatia *Archeofilm Bratislava*. Za jeho vznikom bolo stretnutie jedného z organizátorov *Firenze Archeofilmu* Piera Prunetiho a slovenskej archeologičky pôsobiacej v Taliansku Ivany Kvetanovej.

Vďaka jej nadšeniu, ktorým inšpirovala ďalších spolupracovníkov, v spolupráci s Mestským ústavom ochrany pamiatok v Bratislave a občianskym združením

Priatelja Bratislavy sa v dňoch 27. – 29. novembra 2025 uskutočnil v kine Mladost aj druhý ročník *Archeofilmu* s podnázvom *Archeológia – umenie – prostredie*. Sláv-